

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

YARGITAY DERGİSİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2018

E - B Ü L T E N
e-bulletin

Üç ayda bir yayınlanan hakemli bir dergidir.
This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.
www.yargitaydergisi.gov.tr

ISSN: 1300 - 0209

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2018

Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi
On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher

İsmail Rüştü Cirit
Yargıtay Başkanı

Yayın Kurulu Başkanı
Chairman of the Editorial Board

Bahri Demirel
Yargıtay 17. Hukuk Dairesi Üyesi

Yayın Kurulu Üyeleri
Editorial Board

Dr. İhsan Baştürk
Yargıtay 19. Ceza Dairesi Üyesi

Hikmet Kanık
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Haluk Kırca
Yargıtay 1. Ceza Dairesi Üyesi

Ahmet Yener
Yargıtay 21. Hukuk Dairesi Üyesi

Editör
Editor

Firuze Bıyık
Yargıtay Tetkik Hâkimi

Yayın İşleri Müdürü
Publishing Manager

Ersin Damar

Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.

For citations please use the abbreviation: “YD”

Yönetim Yeri

Place of Management

Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü (Yargıtay Ek Binası) Vekâletler Cad. No: 3
06658-Bakanlıklar/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 419 34 17 **Faks/Fax:** 0312 419 41 11

E-posta/E-mail: dergi@yargitay.gov.tr

Web sitesi/Website: www.yargitaydersisi.gov.tr

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2018

**Abonelik
Subscription**

Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Vakıflar Bankası Yargıtay/Ankara Şubesindeki
IBAN: TR65 0001 5001 5800 7305 3310 60 nolu banka hesabına veya
Posta Çekleri Merkezindeki 92932 nolu posta çeki hesabına
yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 – 416 11 38) arayınız.

Hiç bir yerde **temsalcimiz yoktur**. Ödemeli olarak Dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2018

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığı'nın yazılı izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınamaz.
All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
An-Ce Matbaası
Tel: (0-312) 278 76 10
Faks: (0-312) 278 25 68

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2018

YARGITAY DERGISİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), “Hakemli Dergi” statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayınlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3 .Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4 .Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5 .Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazara aittir.

6 .Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale, bilimsel bir çalışma niteliğini taşıyamayacak ölçüde kısa ya da makale formatının sınırlarını aşacak şekilde uzun olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 13 kelimeyi aşmayan “başlık”, 150-350 kelime arası “öz (abstract)” ve 5-8 kelime arası “anahtar kelimelerin (keywords)” bulunması gerekir. Makalenin adı, “öz”ü, anahtar kelimeleri, keywords ve abstract bilgileri Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresi ile telefonunu ve mutlaka e-mail adresini çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makale, A4 boyutunda birinde yazara ilişkin bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğerinde bulunmayan iki nüsha halinde gönderilir. Yazı, ana

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2018

metinde 1,5 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır. Başlık ve alt başlıklar dışında koyu (bold) yazı karakteri kullanılmamalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınan doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örnek: Yılmaz,

11. Makale sonunda “kaynakça” bulunmalıdır. Kaynakça; metin içindeki ilk (tam) atıflar, “yazarın soyadı, adı” şeklindeki alfabetik düzene uyularak düzenlenir.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2018

12. Makalede “anlatım planı”na veya “içindekiler”e yer verilmez.

13. Makalede yer alan kısaltmalara ilişkin cetvel metnin sonunda yer almalıdır.

14. Makale yayımlanmak üzere dergi@yargitay.gov.tr adresine e-posta ile gönderilir.

15. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle “basıla” verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayın ilkelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez.

16. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

17. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan "Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik" çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayın hakları Yargıtay Dergisi’ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi’ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

18. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer adet dergi gönderilir.

19. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2018

20. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulu'nun onayı gerekir.

21. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak, sıra numarası verilir.

22. Dergiye yayınlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayın ilkelerini kabul etmiş sayılır.

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2018

**JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC)
EDITORIAL PRINCIPLES**

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.

2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.

3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.

4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.

5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.

6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.

7. The manuscript must not be too short for a scientific study or too long to exceed the limits of the article format.

8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 13 words, an “abstract” of 150 to 350 words, and 5 to 8 “keywords”. The title, abstract and keywords of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).

9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4 size paper, one having the cover page with author information, the other with no author information. The manuscript shall be typed in normal style, justified, Times New Roman 12 font size with 1.5 line

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2018

spacing in the main text, and 10 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around. Bold font should not be used except in the title and subtitles.

10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author's last name and given names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author's last name.

Example of book reference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz,

11. The manuscript should have a "references section" at the end. It is organized with respect to the alphabetical order of "author's surname, first name".

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2018

12. “Contents” and “narrative plan” are not included in the article.

13. The “Abbreviations Chart” should be placed at the end of the text.

14. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: **dergi@yargitay.gov.tr**

15. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted “for print as is”. Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author.

16. Pursuant to the “double blind peer review” system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers’ report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers’ report is negative, no further review shall be undertaken.

17. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the “Regulation on Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities” published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2018

18. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

19. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

20. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers' reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor's opinion or after obtaining a third reviewer's report.

21. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

22. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

İÇİNDEKİLER
CONTENTS**HAKEMLİ MAKALELER**
PEER REVIEWED ARTICLES**Prof. Dr. İbrahim Özbay**
Arş. Gör. Ferhat Çelik

Boşanma Davalarında İspat Yükü ve Karineler

Burden of Proof in Divorce Suits..... 15-60**Doç. Dr. Cenk Akil**Katılma Yoluyla İstinaf (HMK m. 348) Üzerine Kısa Bir
Not*A Brief Notes on the Counter-Appeal (Art. 348 tCPC)*.. 61-86**Dr. Cengiz Sarı**Yeni Kamu Yönetimi Anlayışı Çerçevesinde Yükselen
Müşteri Odaklılık Kavramı ve Yargı Kurumu*The Customer Orientation Concept Under the Scope of
New Public Management Approach and Judiciary* 87-118

İÇİNDEKİLER
CONTENTS**HAKEMSİZ MAKALELER**
ARTICLES**Gökhan Karaburun**

“Karar Örnekleriyle Yargıtay’ın Bilirkişiliğe Bakışı ve Bilirkişiliğin Hukuki Konumu”

The Perspective of the Court of Cassation View of Expertise by Decision Models and the Legal Position of Expertise..... 119-140

Mustafa Aysal

Velayet Hakkı Kapsamında Çocuğun Soyadı Değişikliği

Change of Child’s Surname in the Context of the Right of Custody..... 141-160

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2018

BOŞANMA DAVALARINDA İSPAT YÜKÜ VE KARİNELER

BURDEN OF PROOF IN DIVORCE SUITS

Prof. Dr. İbrahim ÖZBAY*
Arş. Gör. Ferhat ÇELİK[!]

ÖZ

Boşanma davaları, hem bireysel hem de toplumsal açıdan önemli sonuçları olan ve kamu menfaatini ilgilendiren davalardır. Bu davalarda ispat en önemli sorunlardan birisidir. Şöyle ki, eşlerin boşanabilmesi için sadece kanunda düzenlenen boşanma sebeplerinden birisinin olması yeterli olmayıp, ayrıca bunun mahkemede ispat edilmesi gerekmektedir.

Bu çerçevede boşanma davasında iddia veya savunmaların dayanakları olan vakıaların kimin tarafından ispat edileceği, medeni yargılama hukukunda ispat yükü diye adlandırılır. Karineler ise, lehine olan tarafı söz konusu ispat yükünden kurtaran sonuçlardır. İşte bu çalışmada boşanma davalarında ispat yükü, karineler ve varsayımların bu davalardaki rolü ele alınmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Boşanma, İspat, İspat Yükü, Karine.

ABSTRACT

The divorce suits have significant outcomes in terms of

* Makalenin Geliş Tarihi : 12/01/2018

Makalenin Kabul Tarihi : 13/02/2018

* Erzincan Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Usul ve İcra- İflas Hukuku Anabilim Dalı, e-mail: (ozbayibrahim@hotmail.com)

[!] Gaziosmanpaşa Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Usul ve İcra- İflas Hukuku Anabilim Dalı/Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Öğrencisi, e-mail: (ferht_clk2535@hotmail.com)

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2018

individual and societal context and are related to public interest. For these suits, the concept of proof constitutes one of the most crucial issues. For couples to get divorced, the sole existence of a ground for divorce regulated in law is not sufficient, this fact needs to be proven in the court.

In context of the civil procedure law, in a divorce suit, the matter of determining the party who is obliged to prove the facts on which the claims and the defenses are based is concerned with the concept named “burden of proof”. The presumptions on the other hand, shifts the burden of proof between parties. Hence, in this work, the role of the burden of proof and the presumptions in divorce suits are examined.

Keywords: Divorce, Proof, Burden of Proof, Presumption.

KATILMA YOLUYLA İSTİNAF (HMK m. 348) ÜZERİNE KISA BİR NOT

A BRIEF NOTES ON THE COUNTER-APPEAL (Art. 348 tCPC)

Doç. Dr. Cenk AKİL¹

ÖZ

Katılma yoluyla istinaf kurumu HMK m. 348’te düzenlenmiştir. İstinafa başvuru hakkı olmayan yahut istinaf süresini kaçıran taraf,

¹ Makalenin Geliş Tarihi : 07/09/2017

Makalenin Kabul Tarihi : 13/02/2018

¹ Antalya Bilim Üniversitesi Hukuk Fakültesi, e-mail: akilcenk@hotmail.com

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2018

istinaf dilekçesinin kendisine tebliğinden itibaren iki hafta içinde kendine özgü nedenler ileri sürerek katılma yoluyla istinaf başvurusunda bulunabilmektedir. Katılma yoluyla istinaf kurumu sayesinde taraflar arasında usûli hakkaniyet sağlanmaktadır. Asıl istinaf başvurusunda bulunan taraf karşı tarafın katılma yoluyla istinafa başvurabileceğini hesaba katmak zorunda olduğundan katılma yoluyla istinaf kurumu aynı zamanda usûl ekonomisine de hizmet etmektedir. Katılma yoluyla istinaf başvurusu bölge adliye mahkemesi bakımından aleyhe kaldırma/iptal kararı verme yasağının da ortadan kalkması sonucunu doğurmaktadır. Katılma yoluyla istinaf başvurusunda bulunabilmesi her şeyden önce asıl istinaf başvurusunun yapılmış olmasına bağlıdır. Başka bir deyişle, katılma yoluyla istinafin kaderi asıl istinaf başvurusuna bağlıdır. Bu nedenle, asıl istinaf başvurusu hakkında karar verilemeyen hallerde katılma yoluyla istinaf başvurusu hüküm doğurmaz. Buna karşılık, asıl istinaf başvurusu esasa girildikten sonra reddedilirse, bu durum katılan tarafın isteminin incelenmesine engel olmaz. Uyuşmazlığın taraf iradesiyle sona erdirildiği davadan feragat, davayı kabul, sulh gibi hallerde de katılma yoluyla istinaf başvurusu etkisini kaybeder. Katılma yoluyla istinaf yoluna başvurma yetkisi aleyhinde istinaf başvurusunda bulunan kişiye aittir. Şayet ihtiyari dava arkadaşlığı söz konusu ise, istinaf yoluna başvuran dava arkadaşlarına karşı katılma yoluyla istinaf yoluna başvurulur. Mecburi dava arkadaşlığında ise katılma yoluyla istinaf başvurusu mecburi dava arkadaşlarının tamamına yöneltilir.

Anahtar Kelimeler: Medeni usûl hukuku, kanun yolu, istinaf, katılma yoluyla istinaf, usûl ekonomisi

ABSTRACT

Cross appeal institution has been regulated at Art. 348 of the Civil Procedure Code. The party who has no right of appeal or has missed statutory limitation period for filing an appeal, may cross appeal through alleging specific reasons within two weeks from the date of notification of the appellate petition. By means of cross appeal, procedural equity is established among parties. In addition, it contributes to procedural economy of tools, due to the fact that a main party should take the possibility of cross appeal into account. From

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2018

perspective of regional court of justice, cross appeal also leads to elimination of the prohibition of ruling against appellant. Above all, applying for cross appeal can be possible with the main application of appeal. In other words, the fate of cross appeal depends on the existence of the main appeal. Therefore, in case of circumstances where there is no decision regarding the main appeal, the application for cross appeal may not be effective. On the other hand, providing that the main appeal is rejected after reviewing the merits of the case, it will not prevent assessing the application of the joined party. Filing a cross appeal also loses its effect when the dispute is settled by parties' will such as waiver, acknowledgment or amicable resolution. The right to file a cross appeal belongs to the respondent in the appeal. The respondent appeals against joinder of parties where there is an optional joinder of parties. Filing the notice of cross appeal is directed to all of the necessary joinder of parties in a case.

Keywords: Civil procedure, due process of law, appeal, counter-appeal, judicial economy

**YENİ KAMU YÖNETİMİ ANLAYIŞI ÇERÇEVESİNDE
YÜKSELEN MÜŞTERİ ODAKLILIK KAVRAMI
VE YARGI KURUMU**

***THE CUSTOMER ORIENTATION CONCEPT
UNDER THE SCOPE OF NEW PUBLIC MANAGEMENT
APPROACH AND JUDICIARY***

Dr. Cengiz SARI¹

¹ Makalenin Geliş Tarihi : 11/08/2017
Makalenin Kabul Tarihi : 13/02/2018

ÖZ

Geleneksel kamu yönetimi anlayışının yargı yönetimi alanında hakim olması kamu yönetimi alanında olduğu gibi yargı yönetimi alınanda da bazı sorunların doğmasına yol açmıştır. Bu durum yeni kamu yönetimi anlayışının “verimlilik”, “performans” gibi uygulamalarının kurtuluş reçetesi olarak görülmesine neden olmuştur. Ancak bu kez de bazı istatistikî veriler, hedefler ve performans değerleri adaletin tecellisinin önüne geçmiş; adaletin insani yönü göz ardı edilmiştir.

Yargı hizmetlerinin başarılı bir şekilde gerçekleştirilmesi için insan merkezli bir yaklaşımın esas alınmasının zorunluluğu açıkça görülmektedir. Özel sektör alanında uygulanan müşteri odaklılık yaklaşımı kullanılarak insanın merkeze alınması oldukça başarılı sonuçlar vermiştir. İşletmelerin yüksek kar elde etme hedefleri yanında çevrenin ve insanlığın korunması, ayrımcılığın önlenmesi, tüketicinin bilinçlendirilmesi, gelecek kuşaklara karşı yükümlülükler gibi misyonlar edinmesi bir taraftan onların iç ve dış müşterilerinin sadakat ve tatminini yükseltirken bir taraftan da marka değerlerini artırmıştır.

Yargı alanının kendine has ilke ve uygulamaları, müşteri/vatandaş odaklı bir yaklaşıma ön yargı ile bakılmasına neden olabilmektedir. Ancak son yıllarda müşteri odaklılık kavramına göre daha kapsamlı bir içeriği bulunan insan odaklılık kavramı, hem özel sektör alanında hem de kamu sektörü alanında yaygın bir şekilde kullanılmaya başlanılmıştır. Bu kavram içeriğinde hem verimlilik ve performans gibi özel sektör uygulamalarını hem de çevre ve insanın korunması gibi değerleri barındırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Müşteri odaklılık, insan odaklılık, yargı etiği, yeni kamu yönetimi, toplam kalite yönetimi

ABSTRACT

-
- Adalet Bakanlığı Avrupa Birliği Genel Müdürlüğü Tetkik Hakimi,
e-mail: ab39688@adalet.gov.tr

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2018

Because of the traditional public administration approach gaining power within the jurisdiction to caused some problems. This situation caused the new public management approach's to be accepted as solution prescription like "productivity", "performance", concepts. But this time some statistics datas, targets and performance values got ahead of realization of justice; human orientation of justice was ignored.

Adoption of a human-centered approach is necessary in order for judicial services to be successful. The customer orientation approach that applied in the private sector by putting human at the center has given successful results. The undertakings, beside the goal of achieving high profits, acquisition of missions like protection of the environment and humanity, prevention of discrimination, raising consumer awareness, obligations to future generations increased their brand value as well as loyalty and satisfaction of internal and external customers.

Specific principles and practices of the judiciary can cause to prejudice a customer/citizen oriented approach. But recently, the human orient concept, more comprehensive content than costumer orient concept, has begun to be widely used in both private and public sector. This concept contains private sector practices such as productivity and performance, as well as values such as the environment and human protection.

Keywords: Costumer orient, human orient, justice ethics, new public management, total quality management.

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2018

**“KARAR ÖRNEKLERİYLE YARGITAY’IN BİLİRKİŞİLİĞE
BAKIŞI VE BİLİRKİŞİLİĞİN HUKUKİ KONUMU”**

***THE PERSPECTIVE OF THE COURT OF CASSATION VIEW
OF EXPERTISE BY DECISION MODELS AND THE LEGAL
POSITION OF EXPERTISE***

Gökhan KARABURUN¹

ÖZ

Bilirkişi ve bilirkişilik “adil yargılanma hakkı”nı doğrudan etkileyen bir delil değerlendirme aracı olmasına rağmen henüz kurumsallaşmamış olması onu yargının temel problemlerinden biri haline getirmiştir.

6754 sayılı Bilirkişilik Kanunu ile bilirkişiliğin kurumsallaşması adına önemli bir adım atılmış ise de, bu alana dair temel hukuki denetim aracı kuşkusuz Yüksek Mahkeme kararlarıdır.

Makalede; Yargıtay kararlarındaki ölçütler, 6754 sayılı Bilirkişilik Kanunu’nda ve ilgili yönetmelikte belirtilen ilkeler ile uygulamada ortaya çıkan çeşitli çözümler göz önüne alınarak, bilirkişiliğe Yargıtayın bakışı ve buna göre bilirkişinin hukuksal konumu değerlendirilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yargıtay Kararları, Bilirkişi, Rapor, Bilirkişilik Kanunu.

ABSTRACT

Although the experts and the expert system are tools for assessing evidence which directly affects “the right to fair trial”, it has become one of the major problems of the judiciary system since it has not been institutionalized yet.

¹ Makalenin Geliş Tarihi : 01/10/2017

Makalenin Kabul Tarihi : 13/02/2018

! Yargıtay 11. Ceza Dairesi Üyesi. e-mail: g.karaburun@gmail.com

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2018

Even though the Law No. 6754 on Expert Report has been an important step towards institutionalization of the expert system, the main tool for judicial review in this field is, for sure, the judgments of the high courts.

This article elaborates on the perspective of the Court of Cassation (CoC) regarding the expert system and legal status of the experts considering the criteria used in the judgments of the Court of Cassation, principles described by the Law No. 6754 and relevant regulation and various solutions occurred in practise.

Keywords: Judgments of the Court of Cassation, Expert, Report, Law on Experts.

**VELAYET HAKKI KAPSAMINDA
ÇOCUĞUN SOYADI DEĞİŞİKLİĞİ
CHANGE OF CHILD'S SURNAME
IN THE CONTEXT OF THE RIGHT OF CUSTODY**

Mustafa AYSAL¹

ÖZ

Makalemizde Yasa ile soybağı hükümlerine göre belirlenip, koruma altına alınan çocuğun soyadının değiştirilmesinde ana ve babanın söz sahibi olup olmayacakları hususu uygulamaya yönelik

¹ Makalenin Geliş Tarihi : 09/02/2018

Makalenin Kabul Tarihi : 13/02/2018

¹ Yargıtay 8. Hukuk Dairesi Üyesi, e-mail: mustafaaysal@yargitay.gov.tr

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2018

olarak Anayasa mahkemesi kararları ile birlikte açıklanmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çocuğun soyadı değişikliği, velayet hakkı, aile hayatına saygı hakkı, görevli mahkeme.

ABSTRACT

In our article, it was tried to be explained together with the applicable decisions of the Constitutional Court in order to determine whether the parents would have the right to comment on the change of the surname of the protected child according to the law and paternity provisions.

Keywords: Change of child's surname, right of custody, right to respect for family life, competent court